

Posudek vedoucího práce: MgA. Jan Jaroš

MERKU I. HRACÍ MÍSTO

Studentka: Darina Molatová

Studentka Darina Molatová si pro svou bakalářskou práci vybrala projekt rozkročený mezi několik oborů, jakými jsou architektura, design a sochařství. Zatím co jeden obor pracuje s prostorem, druhý ovlivňuje svůj výtvarný záměr schopností realizace průmyslovou výrobou, funkčností zohledněnou ergonomií a bezpečností. Třetí vnáší do obou pohledů jedinečnost kompozice -prostorovou hru hmoty. Syntéza všech těchto pohledů je z celého projektu patrná. A je to tak dobře! Teprve pohledem na věc dle rozdílných kritérií a úhlů pohledu, se vytváří opodstatnitelné dílo, které může mít ambice, stát se trvalou hodnotou.

Darina při návrhu systémového hracího prostoru vycházela zprvu z individuálních hřišť vznikajících od 50. u nás i v zahraničí. Jejichž jmenovatelem je kreativita, originalita a ve většině případů profese tvůrce. Byly to sochařsky nádherné kompozice převážně z betonu a ocele s různými povrchovými úpravami, které jistě zaujaly svou výtvarnou kvalitou, ale mnohdy postrádaly odpověď na základní otázku a to, pro koho je vlastně tato kompozice, z betonu, dřeva, či oceli určena.

V případě Dariny je tato otázka zodpovězena a nastolena hned na začátku. Hřiště je primárně určeno dětem ve věku od 3 do 6 let. Personifikace a charakterizace uživatele je povýšena na hlavní otázku, která definuje další vývoj. Hřiště, herní prostor je pro zjednodušení definován vertikálními sloupy fixovanými do předem založených betonových kvádrů s předdefinovanými rastry kotvicích děr. Toto sponové rozmístění spoluvytváří univerzalitu řešení a umožňuje tak nepřeberné množství variant do všech os růstu. Vertikalita je definována několika typy gumou potažených sklolaminátových prvků - desek různých délek a zakřivení. S ohledem na multifunkčnost, byl vhodně zvolený název MERKU, který jasně asociuje odkaz na modulovou stavebnici Merkur. Tato „vyčištěná“ a zvětšená forma má díky barevnému rozvržení, velikosti a celkovému pojetí až konstruktivistickou klidnost. Naopak zjednodušené (dalo by se říct až grafické pojetí) dává pocit měnivosti při každém novém pohledu z různých bodů pozorování. Horizontální plochy se díky subtilním vertikálám v podobě nosných dvojitéch trubek odhmotňují a jako by se vznášely ve vrstvách nad hrací plochou s kačírkovým zásypem.

Návrh systémových prvků pro dětské herní místo je dotažen do nejmenšího detailu. Právě díky své jednoduchosti dává větší prostor kreativitě dětí, které si pod skrumáží promyšleně naskládaných vertikál a horizontál oddělených pouze barevnými lemy, mohou představit cokoli. Konzultace s budoucím oponentem panem Mgr. Fassatim pak proporci a barevnost ukotvila do rámce vědecky podpořených výstupů.

V neposlední řadě má pro mne Darinino herní místo i vysokou výtvarnou hodnotu odkazující jak na DE STIHL konstruování barevných kompozic, tak monochromní variantě na díla Vladimíra Kolíbala, či Karla Malicha.

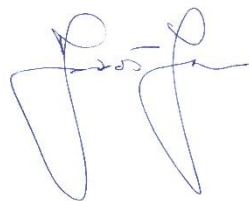
Jedinou drobnou výtku bych měl k samotnému konstrukčnímu materiálu, o kterém se studentka zmiňuje jako o jediném řešení a tím je sklolaminátová deska. V dnešní době je v nabídce větší škála kompozitních materiálů. Stejnou službu by v případě větších sérií mohl řešit i hliníkový tažený profil. Naopak v chráněných (krytých venkovních prostorech by mohla jako nosný prvek posloužit lepená lodní překližka z tvrdého dřeva. Samozřejmě ve všech případech opatřená protiskluzovým povrchem v podobě recyklované gumy.

Práce je po formální i faktické stránce zpracovaná na vysoké úrovni a nemám k ní dalších výhrad.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit písmenem A.

Jan Jaroš

Vedoucí práce

A handwritten signature in blue ink, consisting of stylized, overlapping loops and lines, positioned to the right of the text 'Vedoucí práce'.